

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj Pn-352/2020-60

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Petri Kušević Fraculj, u pravnoj stvari tužiteljice Lidije Velkić, OIB: 73550234621, iz Deanovca, Josipa Cobovića 1, zastupane po punomoćniku Jurici Tončiću, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika HŽ PUTNIČKI PRIJEVOZ d.o.o., OIB: 80572192786, Zagreb, Strojarska cesta 11, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 10. rujna 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužiteljice Lare Vlašić, odvjetničke vježbenice, i punomoćnika tuženika Marija Serajlića, zaposlenika tuženika, 16. listopada 2026.,

presudio je

I. Nalaže se tuženiku HŽ PUTNIČKI PRIJEVOZ d.o.o. isplatiti tužiteljici Lidiji Velkić iznos od 8.827,30 EUR sa zateznim kamatama tekućim na pojedine iznose kako slijedi:

- na iznos od 7.532,50 EUR od 11. veljače 2020. do isplate
- na iznos od 1.294,80 EUR od 16. listopada 2026. do isplate

i to za razdoblje do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te za razdoblje od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna

poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 2.101,32 EUR sa zateznim kamatama tekućima od 16. listopada 2026. do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Odbijaju se kao neosnovani dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 655,20 EUR s pripadajućim kamatama, zahtjev tužiteljice za isplatom zatezne kamate na dosuđeni iznos glavnice 7.532,50 EUR za razdoblje od 20. siječnja 2020. do 10. veljače 2020., te zahtjev tužiteljice za isplatom zatezne kamate na dosuđeni iznos glavnice od 1.294,80 EUR za razdoblje od 20. siječnja 2020. do 15. listopada 2026.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je 3. travnja 2019. stradala Deanovcu u kod Ivanić-Grada prilikom izlaska iz vlaka, kada je pala na leđa i zadobila tjelesne ozljede. Nadalje navodi da je uslijed predmetnog ozljeđivanja pretrpjela intenzivne bolove i strah, te su joj zaostale trajne posljedice u vidu bolnih i ograničenih kretnji u vratnoj kralježnici, straha, zabrinutosti i frustracija uslijed oštećenja zdravlja, te bolova u koljenu, peti i vratu. Također navodi da joj je bila potrebna tuđa pomoć i njega. Slijedom navedenog, tužiteljica tužbenim zahtjevom smanjenim u podnesku od 20. veljače 2026. traži naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti u iznosu od 7.532,50 EUR (po kriteriju fizičkih bolova 2.862,50 EUR, po kriteriju straha 920,00 EUR i po kriteriju duševnih boli zbog smanjene životne aktivnosti 3.750,00 EUR), te traži naknadu imovinske štete u vidu tuđe pomoći i njege u iznosu od 1.950,00 EUR, što ukupno iznosi 9.482,50 EUR, sve sa zateznim kamatama tekućim od 20. siječnja 2020. do isplate, uz naknadu parničnog troška sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja ove presude do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, te predlaže odbaciti tužbu, a podredno odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. Na ročištu 9. studenoga 2021. stranke čine nespornim činjenicu da su tužiteljici pomoć i njegu pružali članovi kućanstva, te čine nespornom visinu naknade za jedan sat tuđe pomoći i njege u iznosu od 25,00 kn, što sukladno fiksnom tečaju konverzije 1 EUR = 7,53450 kn, iznosi 3,32 EUR.

4. Sud je tijekom postupka izveo sljedeće dokaze: uvid u potvrdu MUP-a, Policijske uprave Zagrebačke, Policijske postaje Ivanić-Grad od 14. listopada 2019. (str. 6

spisa), bolničku prijavu KB Dubrava od 3. travnja 2019. (str. 7 spisa), medicinsku dokumentaciju za tužiteljicu, račune (str. 18-22 spisa), fotografije (str. 23 i 80 spisa), pregled karte tuženika (str. 47 spisa), vozni red tuženika 9. prosinca 2018. - 14. prosinca 2019. (str. 54-66 spisa) i uvid u ostalu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, sudskomedicinsko vještačenje po stalnoj sudskoj vještakinji prof. dr. sc. Vedrani Petrovečki, medicinsko vještačenje po stalnoj sudskoj vještakinji izv. prof. prim. dr. sc. Meliti Uremović, saslušanje svjedokinje Monike Tomičić i saslušanje tužiteljice kao stranke.

5. Sud nije izvodio daljnje dokaze jer je činjenično stanje dovoljno razjašnjeno za donošenje odluke o meritumu spora, a osim toga, stranke su na zadnjem ročištu i nakon upozorenja u smislu čl. 219. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP) izričito navele da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga i odustale su od ranije predloženih, a neizvedenih dokaza.

6. Na temelju tako izvedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, sukladno čl. 8. ZPP-a ovaj sud nalazi tužbeni zahtjev djelomično osnovanim.

7. Među strankama su sporni način nastanka štetnog događaja, odgovornost, uzročna veza, osnova i visina tužbenog zahtjeva, pa je tijekom postupka valjalo razriješiti ta sporna pitanja.

8. Radi razrješenja pitanja načina nastanka štetnog događaja i odgovornosti tuženika izvedeni su dokazi uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu, saslušanjem svjedokinje i tužiteljice, te sudskomedicinskim vještačenjem po stalnoj sudskoj vještakinji prof. dr. sc. Vedrani Petrovečki.

9. Iz bolničke prijave KB Dubrava od 3. travnja 2019. (str. 7 spisa), te iz potvrde Policijske uprave Zagrebačke, Policijske postaje Ivanić Grad, od 14. listopada 2019. (str. 6 spisa) proizlazi da je KB Dubrava prijavila policiji da je tužiteljica 3. travnja 2019. zadobila ozljede u vidu natučenja leđa i kompresivne frakture Th12 kralješka prilikom izlaska iz vlaka koji je krenuo, u mjestu Deanovac, Ivanić-Grad, oko 21:30 sati, te je istoga dana oko 23:16 sati zaprimljena u KB Dubrava.

10. Iz voznog reda tuženika za razdoblje od 9. prosinca 2018. do 14. prosinca 2019. (str. 54-66 spisa) proizlazi da je predmetnoga dana (3. travnja 2019.) prometovalo više vlakova tuženika na relaciji Zagreb (Glavni kolodvor) - Deanovac, pa je tako vlak broj 2107 polazio u 19:57 sati iz Zagreba, s predviđenim vremenom dolaska u Deanovac u 20:59 sati, a vlak broj 2109 polazio je u 20:37 sati, s predviđenim vremenom dolaska u Deanovac u 21:38 sati.

11. Iz pregleda karte tuženika broj: 10006950300024, koju je tuženik dostavio u spis, proizlazi da se radi od 30-dnevnoj povratnoj karti i to za razdoblje od 1. do 30. travnja 2019., za putovanje od Deanovca do Zagreba, i od Zagreba do Deanovca, vlakom tuženika. Također proizlazi da je karta validirana u vlaku 1. travnja 2019. u 12:10 sati 3. travnja 2019. u 13:05 sati.

12. Svjedokinja Monika Tomičić, kći tužiteljice, u svom iskazu u bitnom navodi da nije bila prisutna prilikom pada tužiteljice. Navodi da ju je tužiteljica tu večer nazvala da je u bolovima, da je govorila dosta nerazgovjetno, te je svjedokinja, budući da ima malo djeteta, poslala svoga supruga po tužiteljicu i on ju je odvezao na hitnu. Još navodi da je tužiteljici nakon predmetnog štetnog događaja savjetovano da ne radi nikakve kućanske poslove pa joj je oko tri mjeseca ona pružala pomoć. Misli da ju je tužiteljica nazvala negdje između 20:30 i 21:00 sati.

13. Tužiteljica u svom iskazu u bitnome navodi da je predmetne večeri nakon posla sjela u vlak, te je, kada su došli do Deanovca, pritisnula gumb da se otvore vrata, kao što to čini svaki dan prilikom vožnje vlakom. Na leđima je imala ruksak. Vrata su se otvorila i krenula je silaziti niz stepenice kada je shvatila da se vrata počinju zatvarati i da vlak kreće, te da će joj vrata stisnuti ruksak i da će ostati visjeti na vlaku. Vlak ima otprilike četiri stepenice, i ona je bila negdje na drugoj stepenici, te je skočila iz vlaka na betonski rinzol. Skočila je ravno ispred sebe, ali ju je od vjetra od brzine kretanja vlaka okrenulo u lijevo i zabacilo unazad, te je pala na leđa. Još navodi da joj se ruksak pomaknuo prema gore pa joj je zaštitio glavu, ali je došlo do puknuća u leđnoj moždini. Prometnik ju je vidio, ali joj nije priskočio u pomoć, te je uspjela ustati tek iz trećeg ili četvrtog pokušaja. Još navodi da je zet došao po nju i odveo ju na hitnu, koja ju je prebacila u Zagreb, gdje je nastavila liječenje. Nakon izlaska iz bolnice prvih mjesec i pol dana nije se mogla podići na noge bez da je oblije hladan znoj i nosila je željezni steznik prilikom ustajanja, a tek nakon tri mjeseca počela se osjećati bolje. Za to vrijeme pomoć i njegu joj je pružala kćer radeći sve kućanske poslove i pomažući joj prilikom obavljanja osobne higijene. Još navodi da i dalje trpi strah i prilikom vožnje vlakom uvijek izlazi na srednja vrata kako bi je prometnik mogao vidjeti, te je čak je išla i kod psihologa u KB Dubrava na vježbe da se oslobodi tog straha. Također još uvijek osjeća tegobe, te 3-4 puta godišnje provodi fizikalnu terapiju radi olakšanja tih tegoba. Još navodi da je vlak stao na peronu prije nego što je počela izlaziti, i bila je sama na vratima. Sjeća se da je taj vlak kretao iz Zagreba oko 20:30 sati, te se ozljeda dogodila negdje iza 21 sat. Još navodi da su se vrata počela zatvarati vrlo brzo, kad je tek bila na drugoj stepenici, i vlak se počeo kretati u trenutku kad su se počela zatvarati vrata, i ona je tada skočila na opisani način. Ozljedu nije prijavila nikome od željezničkih radnika niti je o tome uopće razmišljala jer ju je jako boljelo, već je bolnica prijavila događaj policiji.

14. Iz nalaza i mišljenja vještakinje dr. Vedrane Petrovečki, specijalistice sudske medicine, proizlazi da je tužiteljica u predmetnom štetnom događaju oko 21:30 sati zadobila kompresivni prijelom 12. prsnog kralješka (Th12). Nadalje proizlazi da kompresivni prijelom prsne kralježnice nastaje djelovanjem sile na uzdužnu osovinu kralježnice, što znači da je tužiteljica u jednom trenutku, prilikom pada, sjela na debelo meso. Stoga vještakinja zaključuje da se mehanizam nastanka ozljede u tužiteljice uklapa u dinamiku odvijanja predmetnog štetnog događaja, a kako to proizlazi iz stanja spisa, odnosno, da je navedena ozljeda mogla nastati padom koji se zbija kada je tužiteljica izlazila iz vlaka.

15. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještakinje dr. Vedrane Petrovečki, jer je isti jasan, detaljno obrazložen i stručan, te sačinjen na temelju relevantne dokumentacije, tim više što stranke na isti nisu imale primjedbi.

16. Sud je u pogledu relevantnih činjenica prihvatio i iskaz svjedokinje Monike Tomičić, kao i iskaz tužiteljice, jer su njihovi iskazi jasni, logični i uvjerljivi, te sukladni dokumentaciji koja se nalazi u spisu, kao i nalazu i mišljenju vještakinje dr. Petrovečki.

17. Na temelju tako izvedenih dokaza utvrđeno je da se predmetni štetni događaj dogodio na način da je tužiteljica predmetnoga dana, oko 21:30, izlazila iz vlaka na željezničkoj stanici u mjestu Deanovac, te su se, u trenutku kad je bila na drugoj od četiri stepenice na izlasku iz vlaka, vrata vlaka počela zatvarati i vlak je počeo kretati, te je tužiteljica stoga skočila s te stepenice na betonski rinzol na stanicu, i tom prilikom je pala na leđa i zadobila ozljede. Također je utvrđeno, i to povezujući iskaz tužiteljice s voznim redom tuženika za razdoblje od 9. prosinca 2018. do 14. prosinca 2019. (str. 54-66 spisa) koji je sam tuženik dostavio u spis, da je tužiteljica bila putnica u vlaku tuženika. Pritom valja reći da je tuženik i sam naveo da je tužiteljica u predmetno vrijeme imala mjesečnu kartu tuženika, a navodi tuženika da je ta karta predmetnoga dana validirana samo prilikom odlaska tužiteljice u Zagreb, a ne i prilikom njezinog povratka u Deanovac, nisu od značaja, imajući u vidu da je iz izvedenih dokaza utvrđeno da se predmetni događaj dogodio upravo pri izlasku tužiteljice iz vlaka tuženika u Deanovcu. Pritom valja reći da je sasvim logično da se tužiteljica predmetnoga dana vraćala navečer nakon posla vlakom iz Zagreba u Deanovac, imajući u vidu da tužiteljica živi u Deanovcu, što proizlazi iz Jedininstvenog registra osoba RH, te je toga dana nedvojbeno vlakom i otišla na posao.

18. Odredbom čl. 697. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015 i 29/2018 - dalje: ZOO) propisano je da prijevoznik odgovara za sigurnost putnika od početka do završetka prijevoza, uključujući vrijeme ulazanja i izlaska iz vozila, kako u slučaju naplatnog, tako i u slučaju besplatnog prijevoza, te je dužan naknaditi imovinsku i neimovinsku štetu koja nastane oštećenjem zdravlja, ozljedom ili smrću putnika, osim ako je šteta prouzročena radnjom putnika ili stranim uzrokom koji se nije mogao predvidjeti ni izbjeći ili otkloniti. Isto tako, odredbom čl. 16. Zakona o ugovorima o prijevozu u željezničkom prometu ("Narodne novine" br. 87/1996, dalje: ZUPŽP) propisano je, da prijevoznik ili osoba koja po njegovu nalogu radi na prijevozu odgovaraju za štetu koja nastane zbog smrti, tjelesne ozljede ili duševne boli putnika prouzrokovane nezgodom od početka do završetka putovanja željeznicom, što se, dakle, odnosi i na trenutak izlaska tužiteljice iz vlaka.

19. Slijedom navedenog, tuženik kao prijevoznik (čl. 4. t. 1. ZUPŽP-a) odgovara tužiteljici kao putnici u vlaku za nastalu štetu, pri čemu iz čl. 697. st. 1. ZOO-a, koji predstavlja kasniji zakon u odnosu na Zakon o ugovorima o prijevozu u željezničkom prometu ("Narodne novine" br. 87/1996), proizlazi da tuženik odgovara po kriteriju objektivne odgovornosti. Ovdje valja reći da tuženik tijekom niti ne osporava da bi bio prijevoznik, a izvedenih dokaza utvrđeno je da je tužiteljica bila putnica u vlaku tuženika.

20. Nadalje, kako iz izvedenih dokaza ne proizlazi da bi u konkretnom slučaju bile ostvarene pretpostavke za oslobođenje prijevoznika od odgovornosti za štetu u smislu čl. 697. st. 1. ZOO, odnosno da bi šteta bila uzrokovana bilo radnjom putnika bilo stranim uzrokom koji se nije mogao predvidjeti ni izbjeći ili otkloniti, tako sud nalazi da ne postoje razlozi za oslobođenje prijevoznika od odgovornosti za štetu

nastalu tužiteljici u predmetnom štetnom događaju, tim više što je vozač vlaka u obavljanju profesionalne djelatnosti dužan postupati s povećanom pozornošću (čl. 10. st. 2. ZOO-a) te osigurati sve uvjete za normalan i nesmetan prijevoz putnika od početka do završetka prijevoza.

21. Valja dodati da vlak u pokretu predstavlja opasnu stvar, te bi tuženik kao vlasnik predmetnoga vlaka odgovarao za štetu tužiteljici i na temelju odredbe čl. 1063. ZOO-a po načelu objektivne odgovornosti, pri čemu tuženik nije dokazao niti da bi u konkretnom slučaju bile ostvarene pretpostavke za njegovo oslobođenje od odgovornosti za štetu u smislu čl. 1067. ZOO-a.

22. Konačno, sve i kada bi tuženik odgovarao po kriteriju subjektivne odgovornosti, sukladno čl. 1045. st. 1. ZOO-a, sud ne nalazi da bi tužiteljica svojim ponašanjem kao putnica u vlaku na bilo koji način doprinijela nastanku štete, jer je utvrđeno da su se vrata vlaka počela zatvarati i vlak je počeo kretati u trenutku dok je tužiteljica još silazila niz stepenice vlaka. Naime, u takvoj situaciji, po stajalištu ovoga suda, reakcija tužiteljice koja je u tom trenutku skočila sa stepenice na betonski rinzol na stajalištu vlaka, te se tom prilikom ozlijedila, predstavlja normalnu reakciju putnika koji od sebe pokušava otkloniti opasnost koja mu prijeti preuranjenim zatvaranjem vrata i pokretanjem vlaka.

23. Ovdje valja reći da su neosnovani navodi tuženika da predmetnu tužbu treba odbaciti kao preuranjenu pozivom na odredbe čl. 70. ZUPŽP-a kojima je propisano da tražbine iz ugovora o prijevozu nositelj prava može ostvariti podnošenjem prigovora prijevozniku u pisanom obliku na način predviđen tarifom (čl. 1.), te da će sud odbaciti tužbu kao preuranjenu ako nositelj takvoga prava na pruži dokaz da se prethodno obraćao prijevozniku sa zahtjevom za naknadu štete (čl. 4.). Naime, odredbama čl. 16. i čl. 19. ZUPŽP-a, koje se nalaze u glavi II. toga zakona pod nazivom Prijevoz putnika, propisana je odgovornost prijevoznika za štetu koja nastane zbog smrti, tjelesne boli ili duševne boli putnika prouzrokovane nezgodom od početka do završetka putovanja željeznicom, po općim propisima odgovornosti za štetu, pri čemu se ne ograničava pravo na podnošenje tužbe podnošenjem zahtjeva u mirnom postupku (tako i Županijski sud u Zagrebu u presudi poslovni broj GŽ-692/2021-2 od 22. veljače 2022.). Osim toga, prijevoznik odgovara i sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima (čl. 697. ZOO-a), kojima također odgovornost prijevoznika nije ograničena podnošenjem zahtjeva u mirnom postupku.

24. Radi utvrđenja osnovanosti i visine tužbenog zahtjeva izvedeni su dokazi uvidom u medicinsku dokumentaciju koja se nalazi u spisu i medicinskim vještačenjem po stalnoj sudskoj vještakinji izv. prof. prim. dr. sc. Meliti Uremović.

25. Iz nalaza i mišljenja vještakinje dr. Uremović proizlazi da je tužiteljica u predmetnom štetnom događaju zadobila ozljedu u vidu kompresivnog prijeloma 12. grudnog kralješka, te je isti dan po štetnom događaju obrađena u hitnoj ambulanti KB Dubrava i provedeno je konzervativno liječenje prijeloma nošenjem Jawet ortoze. Nadalje da je tužiteljica uslijed predmetnog ozljeđivanja trpjela bolove jačeg intenziteta 5 dana, srednjeg intenziteta 15 dana i slabog intenziteta 90 dana kumulativno. Također je pretrpjela intenzivan i kratkotrajan primarni strah u trenutku ugroženosti i istovremenog tjelesnog ozljeđivanja, te je potom trpjela tzv. sekundarni strah, koji nastaje uslijed tjelesnih ozljeda i njihovih posljedica, i to jačeg intenziteta 3

dana, srednjeg intenziteta 7 dana i manjeg intenziteta 15 dana, nakon čega se nastavlja tzv. kasni strah u vidu bojaznosti za ishod liječenja 60 dana kumulativno. Još proizlazi da su kod tužiteljice zaostale trajne posljedice predmetnog ozljeđivanja u koje smanjuju životnu aktivnost tužiteljice za 20%, a očituju se u kontinuiranim bolovima u grudno-slabinskoj kralježnici i ograničenju pokretljivosti grudno-slabinskog dijela kralježnice. Još proizlazi da je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć i njega u trajanju od 90 dana po 4 sata dnevno, te joj je nastavno bila potrebna tuđa pomoć u trajanju od 30 dana po 1 sat dnevno. Konačno, proizlazi da je liječenje tužiteljice završeno i zdravstveno joj je stanje stabilizirano 29. siječnja 2020.

26. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještakinje dr. Uremović jer je jasan i razložan, te sačinjen u skladu s pravilima struke i na temelju cjelokupne relevantne medicinske dokumentacije, kao i pregleda tužiteljice, tim više što stranke na isti nisu imale primjedbi.

27. Dakle, na temelju izvedenih dokaza sud je utvrdio da je tužiteljici povrijeđeno pravo osobnosti u vidu povrede prava na tjelesno i duševno zdravlje čime joj je nastala neimovinska šteta u smislu čl. 19. st. 2. ZOO-a, u svezi s čl. 1046. ZOO-a. Također je utvrđeno, i to prvenstveno iz nalaza i mišljenja vještakinje dr. Petrovečki, da postoji uzročna veza između predmetnog štetnog događaja i zadobivenih ozljeda.

28. Utvrđena težina ozljeda i okolnosti slučaja, po ocjeni ovoga suda, opravdavaju dosuđivanje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu (čl. 1100. ZOO-a).

29. S obzirom na utvrđenu vrstu, težinu i lokaciju zadobivene ozljede, te trajanje i intenzitet bolova, sud je ocijenio da tužiteljici zbog navedenih okolnosti pripada pravična novčana naknada u iznosu od 2.862,50 EUR.

30. Isto tako, imajući u vidu način ozljeđivanja, te karakter, jačinu i trajanje straha, sud je ocijenio da tužiteljici zbog navedenih okolnosti pripada pravična novčana naknada u zatraženom iznosu od 920,00 EUR.

31. Nadalje, budući da je kod tužiteljice uslijed predmetnog štetnog događaja trajno smanjena životna aktivnost u opsegu od 20%, a imajući u vidu njezinu životnu dob (rođena 1965. godine), te oblike u kojima se ispoljavaju trajne posljedice predmetnog ozljeđivanja, sud ocjenjuje da tužiteljici zbog navedenih okolnosti pripada pravična novčana naknada u zatraženom iznosu od 3.750,00 EUR.

32. Slijedom svega navedenoga, tužiteljici je dosuđena pripada pravična novčana naknada za pretrpljenu neimovinsku štetu (fizičke bolove, strah i duševne boli) u cjelokupnom zatraženom iznosu od 7.532,50 EUR. Na tako dosuđeni iznos, tužiteljici su dosuđene i zatezne kamate tekuće za razdoblje od dana podnošenja tužbe (11. veljače 2020.) do isplate, na temelju odredbe čl. 1103. ZOO-a, slijedom čega je odbijen kao neosnovan zahtjev tužiteljice za isplatom zatezne kamate na dosuđeni iznos glavnice od 7.532,50 EUR za razdoblje od 20. siječnja 2020. do 10. veljače 2020.

33. Nadalje, iz nalaza i mišljenja vještakinje dr. Uremović utvrđeno je da je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć i njega u ukupnom trajanju od 390 sati. Kako među strankama nije sporno da su tužiteljici pomoć i njegu pružali članovi kućanstva, te nije

sporna visina naknade za jedan sat tuđe pomoći i njege u iznosu od 25,00 kn, što sukladno fiksnom tečaju konverzije 1 EUR = 7,53450 kn, iznosi 3,32 EUR (navedeno su stranke učinile nespornim na ročištu 9. studenoga 2021.), tako je tužiteljici po toj osnovi dosuđen iznos od 1.294,80 EUR, na temelju odredbe čl. 1095. ZOO-a, dok je odbijen preostali dio zahtjeva po toj osnovi u iznosu od 655,20 EUR s pripadajućim kamatama. Na tako dosuđeni iznos od 1.294,80 EUR tužiteljici su u smislu odredbe čl. 1086. ZOO-a u svezi odredbe čl. 1089. st. 2. ZOO-a dosuđene zatezne kamate tekuće od dana donošenja ove presude (16. listopada 2026). do isplate, s obzirom na to da je tada određena visina te naknade. Stoga je valjalo odbiti kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu kojim potražuje isplatu zateznih kamata na dosuđeni iznos glavnice od 1.294,80 EUR za razdoblje od 20. siječnja 2020. do 15. listopada 2026. Visina stope zatezne kamate određena je na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO.

34. Slijedom svega navedenoga, naloženo je tuženiku isplatiti tužiteljici naknadu štete u iznosu od 8.827,30 EUR sa zateznim kamatama tekućima na iznos od 7.532,50 EUR od 11. veljače 2020. do isplate, te na iznos od 1.294,80 EUR od 16. listopada 2026. do isplate, dok je odbijen kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 655,20 EUR s pripadajućim kamatama, kao i zahtjev tužiteljice za isplatom zatezne kamate na dosuđeni iznos glavnice od 7.532,50 EUR za razdoblje od 20. siječnja 2020. do 10. veljače 2020., te na dosuđeni iznos glavnice od 1.294,80 EUR za razdoblje od 20. siječnja 2020. do 15. listopada 2026.

35. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 5. ZPP-a i čl. 155. ZPP-a, s obzirom na to da tužiteljica nije uspjela samo u razmjerno neznatnom dijelu svoga zahtjeva, uzimajući u obzir osnovu i visinu, a zbog kojeg nisu nastali posebni troškovi.

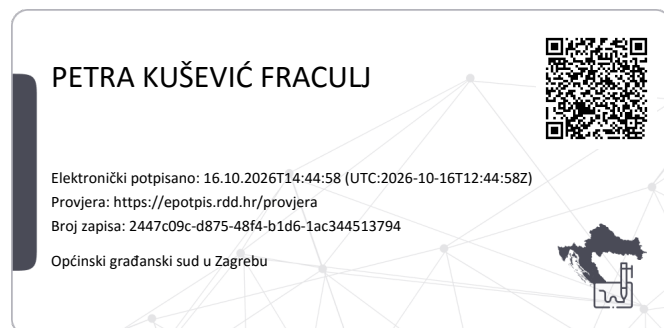
36. Tužiteljici je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23 i 107/25 - dalje: Tarifa), a imajući u vidu troškovnik i vrijednost konačno postavljenog tužbenog zahtjeva i to kako slijedi: za sastavljanje tužbe 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife), za zastupanje na ročištima 9. 11. 2021., 17. 5. 2022. i 10. 9. 2026. za svako po 100 bodova (Tbr. 9/1 Tarife), za sastavljanje podnesaka od 21.12.2020. i 20. 2. 2026. za svaki po 100 bodova (Tbr. 8/1 Tarife) i za sastavljanje podnesaka od 19. 3. 2020., 25. 5. 2022., 6. 6. 2022., 6. 3. 2023. (kojom dostavlja daljnju medicinsku dokumentaciju), 20. 12. 2023. i 18. 9. 2025. za svaki po 25 bodova (Tbr. 8/4 Tarife), što ukupno iznosi 750 bodova, a uz vrijednost jednog boda od 2,00 EUR prema važećoj Tarifi, te uvećano za 25% po osnovi poreza na dodanu vrijednost iznosi 1.875,00 EUR. Tužiteljici je također priznat trošak sudskomedicinskog vještačenja u zatraženom iznosu od 150,00 EUR, te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 76,32 EUR.

37. Slijedom navedenog, tužiteljici je dosuđen parnični trošak u ukupnom iznosu od 2.101,32 EUR. Na tako dosuđeni iznos tužiteljici su dosuđene zatezne kamate tekuće od dana donošenja ove presude (16. listopada 2026.) do isplate, na temelju odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a, po stopi određenoj na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a.

38. Tužiteljici nije priznat trošak sastavljanja odštetnog zahtjeva jer takav zahtjev ne prileži spisu, nije joj priznat trošak sastavljanja podneska od 20. 2. 2020. sukladno načelu krivnje, jer je tužiteljica bila dužna platiti pristojbu na tužbu već prilikom podnošenja tužbe, te je potvrdu o tome mogla dostaviti uz tužbu, nije joj priznat trošak sastavljanja podneska od 17. 5. 2022. sukladno načelu krivnje, nije joj priznat trošak sastavljanja podneska od 11. 7. 2022. jer takav podnesak ne prileži spisu, i nije joj priznat trošak sastavljanja podnesaka od 6. 3. 2023. (požurnica), 10. 10. 2023., 15. 3. 2024., 18. 12. 2024., 10. 12. 2025. i 19. 5. 2026. jer navedeni podnesci nisu bili potrebni za vođenje ovoga postupka, u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a.

U Zagrebu 16. listopada 2026.

Sutkinja
Petra Kušević Fraculj

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu, koja se podnosi putem ovoga suda. Žalba se podnosi pisanim putem u 4 primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

DNA:

pun. tužitelja uz rješenje o pristojbi na presudu u iznosu od 214,83 EUR
tuženiku

Broj zapisa: **9-3088e-c6dae**

Kontrolni broj: **0074c-596a0-39326**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.